

عنوان مقاله:

بررسی روند تغییرات اندام های زیر زمینی زعفران در اثر کاربرد کودهای آلی، زیستی و شیمیایی

محل انتشار:

نشریه پژوهش های خاک، دوره 28، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

زهرا رسولی - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه شاهد

سعیده ملکی فراهانی - استادیار دانشکده کشاورزی، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه شاهد

حسین بشارتی - دانشیار موسسه تحقیقات خاک و آب

خلاصه مقاله:

زعفران زراعی از جمله گیاهان مزیت دار دارویی ایران می باشد. این گیاه عقیم بوده و تاکنون اصلاح آن از طریق به نژادی در کشور میسر نشده است؛ لذا کاشت بانه های بزرگ و بارورتر تنها گزینه موجود جهت تداوم عملکرد مطلوب در طی سالیان بهره وری از مزرعه می باشد. در این تحقیق تاثیر سطوح مختلف کودهای شیمیایی و غیر شیمیایی بر تعداد، ابعاد و عملکرد انواع بانه های زعفران بررسی شد. این آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۱۲ تیمار انجام شد. تیمارها شامل دو عامل کود شیمیایی نیتروژن در سه سطح (۰، ۵۰ و ۱۰۰٪ مقدار توصیه شده مبنی بر آزمون خاک) و کودهای غیر شیمیایی در چهار سطح (بدون کود، ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست، کود زیستی حاوی باکتری های سودوموناس و باسیلوس و تلفیق مقادیر کامل کود زیستی و ورمی کمپوست) بودند. نتایج نشان دادند که مصرف ۵۰٪ مقدار توصیه شده نیتروژن، به همراه تلفیق کود زیستی و ورمی کمپوست بالاترین تعداد، عملکرد تر و خشک بانه های اصلی و دختری را به ترتیب با مقادیر ۸۸۰ عدد در متر مربع، ۱/۴ کیلوگرم و ۵/۲ کیلوگرم در مترمربع تولید کرد. همچنین عملکرد خشک کل بانه ۲۹/۹ برابر نسبت به تیمار شاهد افزایش یافت. پس از آن، تیمارهای تلفیق ورمی کمپوست با به ترتیب ۱۰۰٪ و ۵۰٪ کود شیمیایی موثرترین تیمارها بودند. در نهایت می توان اظهار نمود که کاربرد تلفیق کودهای غیر شیمیایی در ترکیب با نصف کودهای شیمیایی توصیه شده موفق ترین تیمار است.

کلمات کلیدی:

بانه، باکتری های محرک رشد، ورمی کمپوست، کود نیتروژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213571>

